

Carl Gustaf Carlsson 1915
nr 151-154

2 2

Uppt. av Carl Gustaf Carlsson

efter Lantman Ingvald Lindell

i O. Thorsås

Kronobugs län

Anmärkingar:

70-årig

151. Så följande i Sjöbal var det många, som mötte honom i trogen mitt på ljusa dagen. Men det hände ännu för en par år sen, men han visade sig än, och jag inte.

152. Yngelstadi Nalebi var det i min barndom en blott, som för fram i turvorna över åkrarna och träden. Det var ängarna, som flyttat på lamm och som var fylliga, tills de blivit flyttade på igen.

153. Innan min bror Salomon dog, kom han hem till vatten i rad. Det kom inte; vatten en lång vägen till och ställde sig i dammen. Jag bad honom stiga in, men det ville han inte. Men inte kunde jag ha, än det var bror min, men då jag på morgonen talade

Om det jag ser, för min clatter sa han: "Nej!
Man inte tro, men, vad han blivit mager!" Men
jag vill inte tro det, fast jag inte ser honom
på länge.

X

15%. Kommer det helt plötsligt några
droppar blod från näsan, så kan man vara
säker på, att det blir dödsfall i släkten. För
innan min bror i Finland dog, kom det
tre droppar blod från näsan på en gång. De
var så mycket stora, och näsan hade inte
blott på årtal.

869

C. G. Carlsson 1915 m

139-148

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Insländ
drott. hustru

Uppt. av Carl Gustaf Carlsson

Konga o. Kinnarald

efter Agnes Sörensen

i D. Thors

Kinnaralds län.

Anmärkningar:

30-årig

39. Man stod en gång och kammade, men fick
intet svar. Då kom det en karing in, o han sa, att
man skulle lägga till par silverlantar, så stora som
hade, i kammaren, så skulle det hjälpa. Man gick
då, och en stund fick han svar.

40. En gång folk årgång. Den som hade börjat
vanta sin hustru i. D skulle gå till tre kyrkor
och öppna alla kyrkstämman ända till kyrkstämman.

41. De var en uti och åter och det hänger sig på
den man se hästen mellan ören, så den var
spöhet.

42. (Man ska buda ut dicker avil vid dommarstaden
och den för och i den efter) och samla slaggan;
blandar man den sin i nejät, bli den som jäst.

143. juldagen för i måkas; sin ska man tåligt
6. kaff annandagen för sin måka; denna göt
pachas väl ihop på ett ställe; ingen får skingras
från högen för då kommer icke korna hem i
samtidigt flock senare änt.)

144. På en gård här nyheter man att ett bead av
vårje korvans, de korna släpps ut om våren.
Dessa kuyter är spjället, för att korna ska
komma samla sig hem om kvällen.

145. Middnattstiden julkas man en
kvist av alla träd & en blomma av alla blomster,
16. många man kan se på; och många upp
kastar i taket. Den baten man sin kreaturen
med, de de bliva sjuka.

146. Julaften ska man gå ut och titta i
luntnet. Ser man någon ritta därinne vid bon-
det med korna på himmelst, så blir hon/eller han
gift under året; är någon himmelst, så blir han.

147. jultiden ska lysa bänna hela natten. Åken
Kahelagen för i rötas; är där på morgnen fjät
om hela ut, baktar det stöd. hela de in, ska
barn förtas i gårdens senare året.

Uppt. av Kauter Waldgren

Anmärkingar:

efter f. Kalam skug. Petrusen

70-årig

i Furuby,

Kronobergs län.

18

80. En natt på sommare skjutade jag min ryttar på den väg, som går förbi Maderjö kyrka. Vid vägkanten såg jag då två Karlar, som sågde ut armarna mot oss. Men jag tvivlade, att det var riktiga människor, och skrek till dem: "Mj skrämmar ni inte, jag är inte så rädd!" Men strax började gubbarna råka, och till sist blev de så höga som en spannmålsbål, som stod i närheten. Sin försvann de.

Nå vi kommit hem, gick min ryttar in i stugan, under det att jag spände från hästen. Sin jag gått in, gick min ryttar ut och stängde förstuddörra, och då såg hon samma gubbar, som jag sett vid M. kyrka, fast hon inte talade om det förrän dagen efter.

Vi trodde följt att gästarna skulle häva sig på vagnen och trötta ut hästen,

19
19

kom de bukke, men det gjorde de ej,
for dyret var ej svædigt, da vi kommed
hem.